

Kulturministeriet
Nybrogade 2
1203 København K
Sendt til: kum@kum.dk, jubr@kum.dk, vrn@kum.dk

27. februar 2026

Høringssvar over udkast til forslag til lov om medieombudsmanden

Danske Advokater takker for muligheden for at afgive høringssvar.

Dette høringssvar er udarbejdet i samarbejde med vores [Retssikkerhedsudvalg](#).

Danske Advokater anser det for væsentligt at adressere det retssikkerhedsmæssige problem, der kan opstå, når borgere eksponeres for nyhedslignende indhold fra aktører, som ikke er underlagt et ansvar. På den baggrund hilser vi lovforslaget velkommen og støtter, at der etableres tidssvarende og klare rammer for alternative medieaktørers ansvar i en digital virkelighed, hvor deres indhold og rækkevidde ofte kan sidestilles med – og undertiden overstiger – traditionelle massemediers.

Vi tilslutter os lovforslagets formål om at styrke beskyttelsen af borgerne og demokratiet ved at fremme redeligheden i mediebildet.

I dette høringssvar fremsætter vi en række bemærkninger og anbefalinger, der har til formål yderligere at understøtte disse hensyn. Beskyttelsen af borgerne og demokratiet forudsætter en afbalanceret regulering, der værner både om modtageren og afsenderen.

Det er derfor afgørende, at alternative medieaktørers – såvel større som øvrige – redaktionelle og formidlingsmæssige frihed samt den retlige forudsigelighed under den nye ansvarsnorm sikres.

Danske Advokater

- støtter, at der etableres tidssvarende og klare rammer for alternative medieaktører.
- anser det for positivt, at borgernes retssikkerhed styrkes og at redeligheden i mediebildet fremmes.

For at sikre en rimelig balance mellem retssikkerhedshensynene for både udbyder og modtager anbefaler vi, at

- Pressenævnet i alle tilfælde bevarer sin selvstændige kompetence til at prøve spørgsmålet om retlig interesse, uanset om sagen er indbragt af medieombudsmanden.
- medieombudsmanden skal høre en forurettet, inden en sag indbringes for Pressenævnet.
- ansvarsnormen, begreberne ”større alternative medieaktører” og ”øvrige alternative medieaktører”, og hvornår noget er et alvorligt eller principielt indhold beskrives og præciseres yderligere.
- advokaten i udpegningsorganet udpeges af Advokatrådet og Danske Advokater.

Fastholdelse af Pressenævnets kompetence

Det foreslås i § 12, at medieombudsmanden kan indbringe sager for Pressenævnet. Forslaget er koblet sammen med den foreslåede ændring af medieansvarslovens § 43, stk. 2, nr. 2, jf. lovforslagets § 36, nr. 4, hvorefter Pressenævnet ikke kan afvise sager, der indbringes for Pressenævnet af medieombudsmanden med henvisning til manglende retlig interesse.

Af lovbemærkningerne følger det, at bestemmelsen indebærer, at medieombudsmanden i sager af væsentlig eller principiel betydning kan fratage Pressenævnet kompetencen til at afvise en sag med henvisning til manglende retlig interesse.

Danske Advokater bemærker, at kravet om retlig interesse udgør en grundlæggende procesforudsætning i dansk ret og et bærende element i et klagesystem. En ordning, hvor dette krav kan fraviges efter et skøn over sagens væsentlighed eller principielle karakter, indebærer en forskydning i strukturen og rejser spørgsmål om både kompetencefordeling og retssikkerhed.

Det kan efter vores opfattelse være velbegrundet at tillægge medieombudsmanden adgang til at indbringe sager for Pressenævnet. Af hensyn til nævnets uafhængighed og retssikkerheden bør det imidlertid klart fastholdes, at det er det uafhængige nævn – Pressenævnet – selv, der afgør, om en sag skal behandles, herunder om betingelserne for behandling er opfyldt.

Vi anbefaler på den baggrund, at den foreslåede ændring af medieansvarslovens § 43, stk. 2, nr. 2, jf. lovforslagets § 36, nr. 4, hvorefter Pressenævnet ikke kan afvise sager indgivet af medieombudsmanden som følge af manglende retlig interesse, udgår i sin helhed.

En ny ansvarsnorm

Den foreslåede ordning er ny og indebærer indførelsen af en ansvarsnorm om *god offentliggørelsesskik*, jf. lovforslagets § 13. Som det er tilfældet ved indførelsen af nye, generelt formulerede retsstandarder, må det forventes, at det nærmere indhold og rækkevidde først vil blive fastlagt og konkretiseret gennem administrativ praksis og eventuel domstolsprøvelse over en (længere) årrække.

I en sådan overgangsperiode – som realistisk må antages at strække sig over flere år – kan der være usikkerhed blandt de (muligvis ikke professionelle) omfattede aktører om normens præcise indhold, herunder hvilke handlinger og undladelser der vil blive anset for at være i overensstemmelse med, henholdsvis i strid med, god offentliggørelsesskik. Dette kan give anledning til retssikkerhedsmæssige betænkeligheder.

Usikkerheden imødekommes jf. bemærkningerne ved, at ”Det forudsættes i denne forbindelse, at medieombudsmanden løbende vil udarbejde og opdatere et sæt retningslinjer, der afspejler ansvarsnormens nærmere indhold, således at omfattede medieaktører, mediebrugere m.v. nemt kan gøre sig bekendt hermed.”

Det kan anses for betænkeligt, at medieombudsmanden både fastsætter og udvikler en ny norm for god offentliggørelsesskik, og samtidig træffer afgørelse om, hvorvidt normen er overtrådt, og giver pålæg i forbindelse med en eventuel overtrædelse i medfør af § 13 stk. 3.

Danske Advokater anbefaler derfor, at lovbemærkningerne vedrørende rammerne for ansvarsnormen uddybes og præciseres med henblik på at styrke forudsigeligheden. Herunder anbefaler vi, at det anføres, at medieombudsmanden senest efter en nærmere angiven (fx 12 måneder), periode er forpligtet til at offentliggøre retningslinjer.

Høring af forurettet

Det fremgår af kommentarerne til § 12, at det ikke vil være et krav, at medieombudsmanden hører den forurettede forud for indbringelsen af en sag for Pressenævnet. Danske Advokater anser det for en begrænsning af den forurettedes retssikkerhed, at den forurettede på denne måde vil være uvidende om en eventuel indbringelse for Pressenævnet. Den forurettede bør derfor høres. Dette er overensstemmende med de regler, der gælder i forbindelse med, at Pressenævnet tager sager op af egen drift, jf. medieansvarsloven § 44 stk. 2.

Hvad er en alternativ medieaktør

I lovforslagets § 10 stk. 1 og 2 anvendes begreberne ”større alternative medieaktører” og ”øvrige alternative medieaktører”. Større alternative medieaktører er af Medieansvarsudvalget afgrænset til medieaktører, der ikke er omfattet af medieansvarsloven, og som har en vis rækkevidde. Afgrænsningen af hvem der vil blive betragtet som ”øvrige alternative medieaktører” er alene beskrevet i begrænset omfang.

Der er behov for en klarere afgrænsning af begreberne, så alternative medieaktørers formidlingsfrihed beskyttes, og retlig usikkerhed ikke hæmmer den offentlige debat. En tydeligere begrebsbeskrivelse vil øge forudsigeligheden for de berørte aktører.

På den baggrund anbefaler vi, at begrebernes rækkevidde præciseres yderligere i lovteksten eller i lovbemærkningerne, herunder ved inddragelse af illustrative eksempler.

Alvorligt eller principielt indhold

I lovforslagets § 10 stk. 2, nr. 1 anvendes begreberne ”alvorlig eller principiel karakter”. Af bemærkninger fremgår det, at der ved vurderingen af, om indhold er alvorligt eller principielt, bl.a. kan lægges vægt på, om afsenderens følgere og generelle målgruppe er børn og unge, samt om indholdet retter sig mod denne gruppe. Der angives imidlertid ikke yderligere kriterier.

Der er risiko for, at den manglende præcisering skaber usikkerhed om rækkevidden af reguleringen og kan i praksis føre til en tilbageholdende tilgang til deltagelse i den offentlige debat.

Vi anbefaler derfor, at begrebernes rækkevidde og de relevante kriterier præciseres nærmere, herunder ved inddragelse af illustrative eksempler.

Udpegningsorgan

Det følger af udkast til § 2, at

*”Der oprettes et udpegningsorgan, som ansætter medieombudsmanden. Stk. 2.
Udpegningsorganet består af følgende medlemmer: 1) En landsdommer udpeget af landsretterne. 2) En repræsentant udpeget af Danske Medier. 3) En repræsentant udpeget af Dansk Journalistforbund. 4) En repræsentant udpeget af Forbundet for Influenter og Bloggere i Dansk Journalistforbund. 5) Rigsadvokaten. 6) En advokat udpeget af Advokatrådet. 7) Forbrugerombudsmanden. 8) En jurist med særligt kendskab til medieområdet udpeget af Danske Universiteter. 9) En repræsentant for offentligheden udpeget af Digitalt Ansvar og Medierådet for Børn og Unge.”*

Vi anbefaler, at det i § 2, stk. 2, nr. 6, fastsættes, at advokaten udpeges af [Advokatrådet](#) og [Danske Advokater](#). En sådan model vil sikre en bred forankring i advokatstanden og styrke den faglige

legitimitet omkring udpegningen. Begge organisationer har væsentlig indsigt og erfaring, som er relevant for hvervet, og en fælles udpegning vil bidrage til en kvalificeret og afbalanceret sammensætning af udpegningsorganet.

Det foreslås tilsvarende i § 2, stk. 2, nr. 9, at Digitalt Ansvar og Medierådet for Børn og Unge tillægges udpegningsret. Den fælles udpegningsret antages at afspejle et ønske om bred inddragelse af centrale aktører i udpegningsordningen. På den baggrund finder vi det naturligt, at advokatstanden tilsvarende repræsenteres bredt.

Afsluttende bemærkninger

Danske Advokater står gerne til rådighed for uddybende spørgsmål eller dialog.

Med venlig hilsen

Danielle Løw
Juridisk konsulent
Danske Advokater